

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 5440-03-21 א"י נ"י האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח"

בפני כב"ש השופטת אסתר ז"יטניצקי רקובר

בעניין עיזבון המנוחה ש"י ז"ל

התובעת

א"

ע"י ב"כ עו"ד איילת ישראל מרגלית ועו"ד סיגל הופמן

נגד

המתנגדת

ע"י ב"כ עו"ד עדן נבו ועו"ד יפתח תייר

פסק דין

1. פסק דין זה עניינו קביעת יורשיה של המנוחה ש"י ז"ל שתיקרא להלן: "המנוחה".

2. עיקרי העובדות

2.1 המנוחה ילידת 1942, עבדה כמנהלת XX ב-XX, כ-XX ו-XX.

2.2 המנוחה לא נישאה ולא היו לה ילדים.

2.3 למנוחה אחות, שתיקרא להלן: "התובעת", המתגוררת בארה"ב משנת 1967 ומשמשת כ-XX באוניברסיטה ב-XX.

2.4 סמוך לפטירת אביה של המנוחה בשנת 1981 לקחה המנוחה בהפרעה דו קוטבית (מאניה דפרסיה), אשר אוזנה על ידי טיפול תרופתי.

2.5 למעלה מעשור קודם לפטירתה חלתה המנוחה במחלת ריאות כרונית חסימתית, שהתבטאה בעיקר בקוצר נשימה, שהלך והחמיר עד שנזקקה למחולל חמצן צמוד.

2.6 בגין מגבלותיה הוכרה המנוחה ע"י המל"ל כנכה בשיעור 100%.

2.7 הקשר בין המנוחה לנתבעת החל סמוך לשנת 2005, בה ישנה הנתבעת בבית במנוחה ובשנת 2009 לערך עברה הנתבעת להתגורר בבית המנוחה וזאת עד לפטירת המנוחה ביום 15.10.20.

2.8 ביום 5.12.20 הגישה התובעת בקשה למתן צו ירושה על פי דין אחר המנוחה מכוח היותה אחות המנוחה.

2.9 ביום 14.12.20 הגישה הנתבעת בקשה לצו ירושה על פי דין אחר המנוחה בטענה שהייתה בת זוגתה, הידועה בציבור של המנוחה.

3. המחלוקת שיש להכריע בה

הנתבעת טוענת שהינה יורשת על פי דין של המנוחה מכוח היותה בת זוגתה, הידועה בציבור של המנוחה, טענה המוכחשת מכל וכל על ידי התובעת, הטוענת שהנתבעת לא הייתה כלל ידועה בציבור של המנוחה וכי המנוחה בשל חרדותיה הקשות ומגבלותיה נזקקה לאדם שיתגורר עימה ויסייע לה וכי לא התקיימה בין השתיים מערכת יחסים אינטימית כבעל ואישה ולא התקיים ביניהן משק בית משותף.

4. טענות הצדדים

4.1 טענות הנתבעת

4.1.1 הנתבעת טוענת שקיימה עם המנוחה יחסי אישות וניהלה עימה משק בית משותף ומשכך הינה ידועה בציבור של המנוחה.

4.1.2 הנתבעת טוענת שהכירו באמצעות אתר היכרויות לנשים, בו פרסמה הנתבעת מודעה.

4.1.3 הנתבעת מוסיפה וטוענת, שביום 1.1.13 חתמו השתיים על הסכם להפרדה רכושית ובו נכתב: "הואיל והן מבקשות לחיות ביחד כבנות זוג, תחת קורת גג אחת ולנהל משק בית משותף ביניהן...", עובדה המלמדת שהשתיים היו בנות זוג.

4.1.4 עוד טוענת הנתבעת, שביום 7.10.20 חתמה התובעת על תצהיר, במטרה למנות את הנתבעת לאפוטרופוס זמנית על המנוחה, בו נרשם "ח" הינה בת הזוג של ש" מזה כ 15 שנים, ומתגוררת עימה בדירה אשר בבעלותה..." ומכאן שהתובעת הודתה בכך שהנתבעת והמנוחה היו בנות זוג.

4.2 טענות התובעת

4.2.1 התובעת טוענת מנגד, שהנתבעת לא הייתה ידועה בציבור של המנוחה וכי לא התקיימו ביניהן התנאים הנדרשים לביסוס מעמד של ידוע בציבור והם: חיי אישות כבעל ואישה וקיום משק בית משותף.

4.2.2 התובעת טוענת, שהמנוחה הייתה "אישה של גברים" וכי לא נמשכה כלל לנשים וכי לא התקיימו כל יחסי אישות בין השתיים.

4.2.3 התובעת מוסיפה וטוענת, שהנתבעת לא מימנה ולו שקל להוצאות משק הבית המשותף וכי לא ניהלו יחד משק בית משותף.

4.2.4 התובעת טוענת, שהיחסים ששררו בין הנתבעת למנוחה היו יחסים תועלתיים גרידא, סידור ענייני, שהיה תוצר של צורך אישי של המנוחה אשר פחדה מאוד להתגורר לבד ובהמשך סבלה ממחלת ריאות קשה ונזקקה לעזרה ושל הנתבעת אשר מכרה את דירתה לאחר קשר ארוך שהיה לה ולא היה באפשרותה לרכוש דירה חליפית ומשכך הסידור שהוצע לה על ידי המנוחה, התאים לה.

4.2.5 כן טוענת התובעת, שהן המנוחה והן הנתבעת לא הציגו את עצמן כידועות בציבור הן כלפי צדדי ג' ואפילו לא כלפי הקרובים להן ביותר.

4.2.6 עוד טוענת התובעת, שהמנוחה והנתבעת ניהלו חיים מקבילים ונפרדים, כשהנתבעת לא לקחה חלק במעגל הקשרים החברתיים שהיו למנוחה ולא בילתה יחד עם חבריה של המנוחה ולמנוחה לא היה כל קשרים עם ילדיה של הנתבעת.

5. סעיף 55 לחוק הירושה

5.1 זכותו של ידוע בציבור לרשת כבן זוג של המנוח מבוסס על סעיף 55 לחוק הירושה תשכ"ה-1965, הקובע:

"איש ואשה החיים חיי-משפחה במשק-בית משותף אך אינם נשואים זה לזה, ומת אחד מהם ובשעת מותו אף אחד מהם לא היה נשוי לאדם אחר, רואים את הנשאר בחיים כאילו המוריש ציווה לו מה שהנשאר בחיים היה מקבל בירושה על פי דין אילו היו נשואים זה לזה, והוא כשאין הוראה אחרת, מפורשת או משתמעת, בצוואה שהשאיר המוריש".

5.2 להלן יפורטו הממצאים העולים מחקירת הצדדים, העדים שהביא כל צד והראיות שהוצגו.

- 5.3 קודם פירוט הממצאים יש לציין, שבעוד שעדותה של התובעת הייתה עקבית ואמינה, עדות הנתבעת נסתרה מניה וביה, הנתבעת סירבה, בלשון בוטה ופוגענית, להשיב לשאלות מהותיות רבות שנשאלה, התנהלות שפגעה עוד יותר באמינותה.
6. **הקשר שבין המנוחה לתובעת**
- 6.1 מהעדויות הרבות שהובאו בפניי עלה שלאחר שנפרדה המנוחה מבן זוגה, עימו חייה משך כ- 7 שנים, קיבלה המנוחה התקף של מאניה דפרסיה ובעטיו אושפזה במחלקה הפסיכיאטרית בבית חולים שיבא.
- 6.2 לאחר שחרורה מבית החולים, ביום 28.12.04, פחדה המנוחה מאוד לשוב לביתה ולהתגורר לבד ועל כן עברה לפרק זמן להתגורר בבית חברתה וחיפשה אישה, שתשהה עימה בביתה.
- 6.3 מעבר לעדויותיהן של חברותיה של המנוחה, אשר העידו כולן על פחדיה של המנוחה להתגורר לבד בביתה, לאחר פירודה מבן זוגה משך 7 שנים, הודתה גם הנתבעת, הטוענת שהכירה את המנוחה מיד לאחר אשפוזיה בבית חולים שיבא, שהיא יודעת שלאחר שחרורה של המנוחה מביתה"ח עברה המנוחה להתגורר, תקופה מסוימת, עם חברותיה.
- 6.4 הנתבעת ניסתה לטעון שהקשר בינה לבין התובעת החל בשנת 2004, טענה שנסתרה לאחר שהוצג לנתבעת אישור מבית חולים שיבא, בו צוין שהמנוחה שוחררה מבית חולים רק ביום 28.12.04, כשהנתבעת הודתה בחקירתה הנגדית שלאחר שחרורה עברה המנוחה להתגורר אצל חברותיה וזו עדות הנתבעת: "הייתה תקופה אצל חברות עד שהיא עמדה על הרגליים" (עמ" 13, שורות 8-9).
- 6.5 משעומתה הנתבעת עם טענתה, שתחילת היכרותן הייתה ב-2004 השיבה הנתבעת "אז אולי לא 2004, אז אולי 2005 ... מותר לי לטעות בשנה אפילו בשנתיים".
- 6.6 הנתבעת טענה, שהכירו זו את זו בעקבות פרסום שפרסמה הנתבעת בעיתון בשם "Shedate", כשלא הביאה כל ראיה לטענתה זו ואף אם יש אמת בטענה זו, אין בה כשלעצמה ללמוד על מערכת היחסים, שהתקיימה בפועל בין הנתבעת למנוחה.
- 6.7 מהראיות הרבות שהובאו עלה, כפי שיובהר להלן, שהיחסים ששררו בין הנתבעת למנוחה היו יחסים תועלתיים לשתייהן, המנוחה פחדה מאוד להתגורר לבד וסבלה ממחלת ריאות קשה והנתבעת מכרה את דירתה לאחר קשר ארוך שהיה לה ולא היה באפשרותה לרכוש דירה חליפית לעצמה, כשהמנוחה הציעה לה מגורים ומימון שהותה בביתה.

6.8 ראה את עדות התובעת בחקירתה החוזרת, מיום 23.6.22, עמ" 97 שורות 4-13:

"גב"א": ש" סיפרה לי שח" היא הייתה, סליחה, מורה ל-XX ...
 וח" אמרה לש" שהיא מכרה את הדירה שהייתה לה
 מיחסים קודמים שהייתה לה עם מישהי, שהיא מכרה את
 הדירה אבל אז שהיא הלכה וחטיפשה דירה חדשה, המחירים
 מאוד, מאוד עלו. ואז ש" הציעה לה, "תראי אני זקוקה
 למישהו שיהיה איתי 7, 24 שעות ביום. אני יכולה, את
 תטפלי ואני אשלם על האוכל ועל הכל ותוכלי לגור אצלי ואז
 לא תהיה לך בעיה שאין לך כסף, כי את לא תצטרכי דירה כי
 את תוכלי לגור בדירה שלי. לגור אצלי בדירה שלי..."

6.9 הנתבעת העידה שמשך מספר שנים המשיכה לעבוד ב-XX כמורה ל-XX וביליות
 ישנה בבית המנוחה ורק בשנת 2009 הפסיקה את עבודתה כמורה ל-XX ועברה
 להתגורר, כל העת, בבית המנוחה.

6.10 העדים הרבים שהעידו, הן מטעם התובעת והן מטעם הנתבעת, העידו כולם
 שהמנוחה קיימה קשרים קרובים עם חבריה הרבים, כשהנתבעת לא לקחה חלק
 במעגל הקשרים שהיו למנוחה עם חבריה, לרבות בערבי שישי וערבי חג, כשכל אחת
 שהתה בנפרד.

6.11 זאת ועוד, הוכח שגם כשהחברים ביקרו בביתה של המנוחה הנתבעת לא לקחה חלק
 במפגשים, ולכל היותר הגישה שתייה וכיבוד ופרשה לענייניה.

6.12 הגב"ר ר" העידה: "גם כשהיינו אצלה היא לא הייתה איתנו... ח" הייתה יושבת
 במחשב ואנחנו היינו אחת עם השנייה". וכן העידה ר': "חברה ואפילו חברה שמעולם
 לא באה אלינו לביקורים בימי שישי, מעולם לא הייתה חלק מהחבורה, מעולם לא
 השתתפה איתנו בשיחות כשהיינו שם" (ראה עמ" 3 שורות 16-17).

6.13 כן הוכח, שהמנוחה נהגה לסעוד בערבי שבת ובערבי חג בביתה של חברתה הטובה
 ע". בתה של ע", הגב"ת ת", אשר הכירה את המנוחה שנים רבות העידה, שהמנוחה
 תמיד הגיעה בגפה וכששאלה את המנוחה "אם היא רוצה גם להזמין את ח", היא
 אמרה מה פתאום מה הקשר" (ראה עמ" 124, שורות 7-12).

6.14 גם העדות שהעידו מטעם הנתבעת, כגון העדה ה" העידה בחקירתה הנגדית, מיום
 21.6.22, עמ" 102, שורות 20-35:

"ש: כשהיא הייתה עם ח", היא נפגשה איתך לפגישות ביניכן גם
 עם ח"?"

1 ת: ברוב המקרים לא, אבל כשהייתי, כשבאתי אליהן לדירה אז
2 נפגשנו גם עם ח".
3 ש: וח" ישבה אתכן או שישבה מול המחשב?
4 ת: חלק וחלק מהפעמים. היו מקרים ששתינו יחד קפה ואחר כך
5 ח" פנתה לענייניה וש" ואני ישבנו לבד.
6 ש: אבל כשש" פגשה אותך בחוץ, זה היה בלי ח".
7 ת: בדרך כלל בלי.
8 ש: וגם עם? את יכולה לזכור פגישה של ש" בחוץ איתך ועם ח"?
9 לשחזר לי?
10 ת: לא.
11 ש: את יודעת איפה ש" אכלה בימי שישי בערב?
12 ת: לא במדויק.
13 ש: מה זה לא במדויק? מה את יודעת לא במדויק?
14 ת: אני יודעת שהיא אכלה פעם אצל ת" ופעם אצל חברה שלה
15 ל", לפעמים היא אכלה אצלי".
16 ש: וח" הצטרפה?
17 ת: כשהיא באה אליי, לא. אין לי מושג אם היא הצטרפה לפגישות
18 האחרות..."

19
20 גם העדה מ", שהובאה לעדות על ידי הנתבעת, העידה בחקירתה הנגדית מיום 6.15
21 21.6.21, עמ" 133, שורות 7-14:
22

23 ש": ובדרך כלל את לא יודעת אם הן היו ביחד או לא.
24 ת: מה זאת אומרת?
25 ש: ביום שישי ובערבי חג.
26 ת: ברוב המקרים ח" נסעה למשפחה שלה וש" מצאה לעצמה
27 סידורים אחרים.
28 ש: למה ש" לא נסעה למשפחה של ח"?
29 ת: כי הייתה ביניהן הפרדה בחברות. לש" היו החברים שלה,
30 לח" החברים שלה בגילאים האלה אנחנו כבר לא כל כך
31 מתערבבים".

32
33 הנתבעת בעצמה הודתה, בחקירתה הנגדית, ביום 23.6.22, עמ" 22 שורות 10-14: 6.16
34

35 "עו"ד הופמן: תגידי, זה, האם זה נכון שבעצם כשהיו מגיעות חברות
36 אל ש" הביתה, את היית אולי מגישה את הכיבוד
37 ויושבת לך במחשב? לא היית איתן.
38 גב"ח": לא, הייתי מגישה את הכיבוד אבל אלא אם הייתי חלק,
39 אבל הייתי במחשב, זה נכון".
40

6.17 הנתבעת הודתה שבארוחות שישי וערבי חג הייתה המנוחה ברוב המקרים אצל ר".
 "לפעמים היא נשארה בבית אבל זה היה נדיר ולמיטב ידיעתי אולי חגים היה פה
 ושם משהו אחר אבל ימי שישי היו מוקדשים לר".

6.18 כן העידה הנתבעת בחקירתה הנגדית, מיום 23.6.2022, עמ" 14, שורות 14-23:

"גב' ח": מאחר ואנחנו לא נפגשנו בשנות ה-20 לחיינו אז לא התאמצנו
 לבנות איזה שהם חיים שלמים ביחד. כל, אני הייתי כבר אוטוטו
 60, אני זוכרת שבשנה הראשונה, אחרי שנה חגגנו את ה-60 שלי
 וש" הייתה כבר בת 64. אז היא ניסתה כמה פעמים להגיד לי
 "היום אני פוגשת את זאת וזאת", או "אולי תבואי גם וזה",
 אמרתי לה "ש" תשמעי, אם אני אהיה שם זה לא יהיה אותו
 דבר בשבילכם. החברה שלך תשאל אותי מה אני עושה ונדבר על
 המקצוע שלי ואני אשאל אותה מה היא עושה וכמה ילדים יש
 לה וזה ונגמר הזמן ולא הייתי עם חברה שלך. וגם אני, אותי זה
 לא מעניין הדיבורים שלכם, ואם את לא תעמדי על זה שאת רוצה
 להיות במפגש שלי עם חברות אז אני אשמח אם לא".

6.19 מעדויותיהן של כל העדות עולה שהנתבעת לא הצטרפה למפגשים כבת זוג אלא נהגה
 רק להסיע את המנוחה למפגשים ולהחזיר אותה מהמפגשים, כשהיא מסייעת
 למנוחה להתנייד עם מחולל החמצן, שהיה צמוד אליה.

6.20 כן הודתה הנתבעת שלמנוחה לא היה כל קשר עם שני ילדיה של הנתבעת, כשהמנוחה
 מעולם לא הגיעה אליהם והם לא התארחו בביתה וכי גם עם הבן היחיד שלנתבעת
 היה קשר לא היה למנוחה כל קשר, למעט כמה משפטי נימוס (ראה עמ" 20 שורות
 27-28).

6.21 על מנת להוכיח מעמד של ידוע בציבור, כאמור [בסעיף 55 לחוק הירושה](#), יש להוכיח
 שני תנאים מצטברים: האחד, קיום חיי משפחה כבעל ואישה והשני, ניהול משק בית
 משותף.

7. חיים אינטימיים כבעל ואישה

7.1 היסוד הראשון הנדרש לצורך הוכחת בני הזוג כידועים בציבור הינו קיום יחסים
 אינטימיים כמו בין בעל ואישה, המושתתים על יחס של חיבה ואהבה, מסירות
 ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה.

7.2 קודם שאתייחס למערכת היחסים שהוכחה במקרה דנא, ראוי להקדים ולציין את
 העובדות הבאות, שעלו מכל העדויות שהובאו והן:

7.2.1 משך כל שנות חייה של המנוחה היו למנוחה מערכות יחסים מרובות וארוכות עם גברים בלבד.

7.2.2 עובר להיכרות שבין המנוחה לנתבעת נפרדה המנוחה מבן זוגה עימו חיה משך כ-7 שנים ובעקבות הפירוד קיבלה המנוחה התקף של מאניה דפרסיה, שבעטיו אושפזה במחלקה הפסיכיאטרית בבית חולים שיבא.

7.2.3 עם שחרורה מבית החולים סבלה המנוחה מחרדות קשות ופחדה לחזור ולהתגורר לבד בביתה ועל כן עברה להתגורר לפרק זמן בבית חברותיה ובמקביל חיפשה ישראלית, שתשהה עמה בביתה.

7.2.4 באותה עת הייתה הנתבעת לאחר פירוד מבת זוגתה, עימה חיה משך 13 שנים, כטענתה, כשהשתיים החליטו למכור את דירתן המשותפת והנתבעת התקשתה לרכוש בכסף שנותר בידיה דירה לעצמה.

7.2.5 המנוחה, אשר נזקקה בשל מגבלותיה לאישה שתשהה עימה הציע לנתבעת שתתגורר בביתה, תמורת מגורים חינם, ללא השתתפות בהוצאות כלכלת הבית והחזקתו.

7.2.6 בשלב מאוחר יותר, בו עברה הנתבעת להתגורר, משך כל שעות היום, בבית הנתבעת סוכם שהנתבעת תקבל 2,000 ₪ לחודש לצרכיה והנתבעת גם השתמשה בכרטיס האשראי של המנוחה.

7.2.7 בתחילה התגוררו המנוחה והנתבעת בדירה ברחוב XX ב-XX, בה גרה המנוחה לפני שהכירה את הנתבעת, שהייתה דירה קטנה ובה חדר שינה אחד.

7.2.8 אחר כך שכרה המנוחה דירה ברחוב XX ב-XX ובהמשך שכרה דירה ברחוב XX ב-XX, כשבשתי הדירות היה לכל אחת מהן חדר שינה נפרד וגם בדירה שרכשה המנוחה ב-XX ב-XX, היה לכל אחת מהן חדר שינה נפרד.

7.3 הנתבעת מנסה לטעון שהיא והמנוחה קיימו יחסי אישות וחיו חיים אינטימיים כמו בעל ואישה, כשהתובעת טוענת מנגד, שלא התקיימו כל יחסים אינטימיים בין השתיים, שכן אחותה המנוחה לא הייתה לסבית.

7.4 הנתבעת ניסתה להביא מספר עדים מטעמה אשר בחקירתם הנגדית הודו שהמנוחה לא אמרה להם שהינה בקשר אינטימי עם הנתבעת וכי רק חשבו כך בשל העובדה שבדירה ברח" XX, היה חדר שינה אחד, בו התגוררו המנוחה והנתבעת יחד. ראה למשל את עדותה של העדה א" מטעם הנתבעת אשר העידה בחקירתה הנגדית ביום 21.6.22 עמ" 117 שורות 2-7:

"את שמעת מפי ש" שהיא הייתה בת זוג של ח"?"

אנחנו לא שמענו אנחנו ידענו.

איך ידעתם?

כי הן גרו בחדר וחצי והיה שם חדר שינה, וחדר שינה אחד זוגי.

אז לא שמעת את זה מפי ש"

לא".

7.5 העדה ה", שהובאה על ידי הנתבעת העידה, שהמנוחה אמרה לה שהן בנות זוג כשלא הבהירה מה פירושו של קשר זה והאם התקיימו יחסים אינטימיים בין השניים.

7.6 מנגד, העידו כל העדות מטעם התובעת ובכללן שלוש עדות, שהיו חברות נפש וקרובות מאד למנוחה, והן: הפסיכולוגית הגב" ס", הפיזיותרפיסטית הגב" ד" והגב" ת", שהמנוחה אמרה להן שלא התקיימו יחסים אינטימיים בינה לבין הנתבעת ועדותן הייתה אמינה ומשכנעת.

7.7 הפסיכולוגית ס", שהמנוחה השתתפה בקבוצה בה טיפלה ואחר כך הפכה לחברתה הקרובה העידה, לאחר מתן הסכמה להסרת החיסיון, שבין המנוחה והנתבעת לא התקיימו יחסים אינטימיים למרות שהנתבעת בהיותה לסבית ניסתה לשכנע את המנוחה לנסות, אך לאחר מספר ניסיונות שכשלו, לא התקיימה כל מערכת יחסים אינטימית ביניהן.

7.8 על טיב הקשר והתלות של המנוחה בנתבעת הטיבה לתאר הפסיכולוגית ס", שהעידה:

"גב" ס": בדיוק מכיוון שהיא לא סיעודית היא רצתה מישהי שתארח לה גם חברה וגם תיקח אותה לרופאים כי היא לא נהגה אז ותסיע אותה לפעמים ובלון חמצן יש לה לקחת וכל מיני דברים בבית".

7.9 באשר לתלות של המנוחה בנתבעת בשל פחדיה להיות לבד ומחלת הריאות הקשה ממנה סבלה העידה הפסיכולוגית ס", עמ" 108 שורות 5-7 ועמ" 111 שורות 19-21:

"גב" ס": היא הייתה פשוט תקועה. לא רוצה אותה ולא יכולה בלעדיה. פשוט לא מסוגלת להמשיך איתה אבל לא מסוגלת להיפרד ממנה כי פחדה מאוד מאוד מאוד. מה היא תכניס עובדת זרה?"

...

עו"ד תייר: היא הייתה תלויה בה בצורה נפשית.

גב" ס": היא הייתה תלויה. ש" מאוד חששה, גם אני רוצה להגיד

7.10 כן העידה הפסיכולוגית ס" שבסוף ימיה של המנוחה, כשהייתה המנוחה אמורה להשתחרר מבית חולים איכילוב ביקשה המנוחה לחזור לביתה וס" הסכימה שהמנוחה תבוא להתגורר בביתה וביקשה מהנתבעת את הטלפון של התובעת, שהינה אחות המנוחה, אך הנתבעת סירבה לתת לה את מספר הטלפון והכניסה את המנוחה לבית אבות ויצ"ו, בניגוד לרצון המנוחה, שם נפטרה המנוחה מקורונה.

7.11 גם העדה ד", שהייתה הפיזיותרפיסטית של המנוחה והייתה מאוד קרובה למנוחה ואשר השכירה למנוחה את דירתה ברחוב XX, העידה אף היא, בחקירתה הנגדית, שמערכת היחסים בין המנוחה לנתבעת, היה של טיפול במנוחה תמורת מגורים וכלכלה חינם כולל דמי כיס, כשהמנוחה התרעמה על כך שהנתבעת עסוקה כל היום במחשב ועל כך שהנתבעת לא מוציאה שקל מכספה ואפילו מסטיק קונה מכספי המנוחה.

7.12 שאר העדות מטעם התובעת העידו עדות זהה, שהיחסים בין השתיים היו מתוך נוחות הדדית של המנוחה והנתבעת כאחד ולא כידועות הציבור.

7.13 התובעת, שהינה אחותה הגדולה של המנוחה העידה בתצהירה, שמשך כל השנים לא הציגה המנוחה את הנתבעת בפניה כבת זוגתה אלא כאישה, המסייעת לה בכל הקשור למגבלותיה הרפואיות כגון: קניות, ליווי לבדיקות רפואיות, השגחה במקרה של התקפי חרדה, השגחה בנטילת תרופות, דאגה לנייד את בלון החמצן, לו נזקקה המנוחה, והסעת המנוחה עם בלון החמצן ממקום למקום.

7.14 עוד העידה התובעת שהנתבעת לא ראתה את עצמה חלק ממשפחתה של המנוחה ולא הציגה את עצמה בפני אף אדם כבת זוגתה וכי קיבלה תמורה כספית מלאה עבור שירותיה למנוחה.

7.15 בחקירתה הנגדית חזרה התובעת על עיקרי הדברים, שנטענו על ידה בתצהיר עדותה הראשית והעידה בעמ" 24, שורה 5-6:

"ש. אוקי את מההיכרות שלך עם אחותך, היא הייתה מתביישת בזה

שהיא יצאה מהארון?

ת. אחותי לא הייתה בארון ולכן לא היה לה ארון לצאת ממנו".

7.16 אם לא די בכל אלה, אזי הנתבעת הודתה, שכיוון שהייתה לסבית רצתה לקיים יחסים אינטימיים עם המנוחה אך התאפקה. ראה עדותה מיום 23.6.22 עמ" 24 שורה 6:

"גב"ח: אז 8 שנים נורא רציתי, ישנתי על ידה, התאפקתי".

7.17 זאת ועוד, מהמסמכים הרפואיים שהוצגו בפני בית המשפט הוצג תמצית ביקור של המנוחה אצל ד"ר ס", מיולי 2007, שם רשמה ד"ר ס" מפני המנוחה: **"אני רוצה חבר במידת מה אך טרם מצאה אחד"**. הנתבעת נשאלה על פשר דבריה של המנוחה והשיבה שאינה אחראית לדברים שאמרה המנוחה.

7.18 כמו כן, גם בביקורה של המנוחה אצל הפסיכיאטר ד"ר ש" הציגה המנוחה את הנתבעת כשותפה לדירה.

7.19 חברותיה של המנוחה העידו שהמנוחה הייתה "אישה של גברים" וכי כל מערכות יחסיה בעבר היו עם גברים וכי בצעירותה, 45 שנים קודם פטירתה, בתקופה הפרועה שהייתה בחבורת XX, הייתה לה התנסות חד פעמית עם בחורה, התנסות שכשלה.

8. קיום משק בית משותף

8.1 כפי שיובהר להלן, גם התנאי השני של קיום משק בית משותף לא התקיים.

8.2 לא אחזור על הנסיבות שהביאו את המנוחה להזדקק לאדם שיתגורר בביתה, כשהסידור היה השגחה וטיפול במנוחה תמורת מגורים ונשיאה בהוצאות החזקת הבית, כלכלה ומתן דמי כיס.

8.3 הוכח, שהמנוחה והנתבעת התנהלו בחשבונות בנק נפרדים וביום 1.1.13 חתמו על הסכם בו הצהירו על הפרדה רכושית מוחלטת.

8.4 כן עלה, שלמרות שהנתבעת טענה בבית הדין האזורי לעבודה, שהכנסותיה שימשו למשק הבית המשותף, הופרכה טענה זו לגמרי בחקירתה נגדית בבימ"ש זה ועלה שהנתבעת לא אמרה אמת.

8.5 בחקירתה הנגדית של הנתבעת בבית משפט זה ולאחר אינסוף התחמקויות של הנתבעת הודתה הנתבעת שלא הכניסה שקל מכספה לצורכי משק הבית. ראה עמ" 26 שורות 7-12, עמ" 28, ש" 23-28, ש" 33, עמ" 29, ש" 4, עמ" 30, ש" 11-18:

"עו"ד הופמן: בבית הדין לעבודה הצהרת שתרמת למשק הבית המשותף

חמשת אלפים שקל לחודש. בואי תסבירי לי איך תרמת

למשק הבית המשותף חמשת אלפים שקל לחודש או שגם

זה משרד הפנים אשם על התצהיר הזה? תעני.

גב"ח": היא לא תרמתי אפילו לא גרוש. את הכסף שקיבלתי מביטוח

לאומי אני השתמשתי בו, את הכסף שקיבלתי מהפנסיה

השתמשתי בו, פלוס ה-2,000 שקל שש" נתנה לי. זה, עם

זה עבדתי.

1 ...
2 השופטת: ... היא שואלת אותך ספציפית, אנחנו לא מדברים עכשיו
3 על משפחה. היא שואלת אותך, תגידי לי בחיי היום-יום,
4 את אומרת שתרמת, תתארי לי איך תרמת את הסכום הזה.
5 גב"ח: אז אני תרמתי בזה שכשהייתי צריכה נעליים או חולצה
6 או תחתונים או חזייה או אני לא יודעת מה, כסף למוסך
7 או אני לא יודעת מה, אז עד איפה שיכולתי לא ביקשתי
8 ממנה, מעולם לא ביקשתי ממנה כסף לדברים האלה.
9 ...
10 השופטת: אבל זה לא משק בית משותף.
11 ...
12 גב"ח: כשהאישה קונה לעצמה נעליים ולא עובדת,
13 ...
14 גב"ח: ביקשתי מש", זה משק בית משותף בשבילי.
15 עו"ד הופמן: תודה רבה.
16 גב"ח: למה אישה כשהיא מגדלת את הילדים, היא קונה
17 לאמה
18 משק בית משותף שבעלה עובד?
19 עו"ד הופמן: אז את בעצם באה ואומרת "חייתי על חשבון ש", לא תרמתי
20 למשק הבית המשותף אלא בזבזתי מתוך משק הבית
21 המשותף".
22 גב"ח: אני, אל תגידי לי מה אני. אנחנו חיינו, וגם היא חתמה על
23 זה, תחת משק בית משותף. איך הייתה החלוקה,".
24

9. רכישת דירת הגב"מ ע"י המנוחה

- 9.1 הנתבעת הביאה כעדה מטעמה את הגב"מ, שתיקרא להלן: "הגב"מ" כשבמהלך ההוכחות התבהרו העובדות הבאות בהן הודתה הנתבעת:
- 9.1.1 הגב"מ הייתה חברה טובה של המנוחה אשר התגוררה בדירות מוגנת בדירה, ברח" XX.
- 9.1.2 הגב"מ נקלעה לקשיים כלכליים ודירתה הוצאה למכירה ע"י כונס נכסים.
- 9.1.3 המנוחה אשר רצתה לעזור לחברתה, הגב"מ, הציעה לקחת הלוואה ולרכוש את דירתה של הגב"מ, כשהנתבעת תירשם כבעלים, כיוון שאין בבעלותה דירה ועל כן מס הרכישה יהא נמוך יותר והדירה שתרכש תהא למגורי הגב"מ.

9.1.4 יצוין שלמנוחה היו 2 דירות והגב"מ לא יכלה לרכוש את הדירה כיוון שהייתה בהליכי כינוס.

9.1.5 בהתאם להצעה המנוחה, לה הסכימו הגב"מ והנתבעת לקחה המנוחה הלוואה בסך 750,000 ₪ והנתבעת רכשה מכונס הנכסים את דירת הגב"מ בסכום של 700,000 ₪.

9.1.6 לאחר הרכישה בקשה הגב"מ למכור את הדירה ולרכוש תחתיה דירה קטנה והוסכם עם המנוחה והנתבעת שהדירה ב-XX תימכר ותירכש דירה קטנה ברח"X, אשר תרשם על שם הנתבעת והגב"מ עברה להתגורר בדירה זו עם אותן הסכמות שהיו לגבי הדירה ב-XX.

9.1.7 בחקירתה הנגדית של הנתבעת, נשאלה הנתבעת האם החזירה למנוחה את סכום ההלוואה שקיבלה מהמנוחה בסך 750,000 ₪, לרכישת הדירה ברחוב XX והנתבעת השיבה שכן וכי יש בידה אסמכתאות לכך, וכי תוכל להציג לביהמ"ש, וניתנה החלטה בה חוייבה הנתבעת להציג אסמכתאות להחזרת סכום ההלוואה למנוחה וזאת תוך 30 יום, אך עד למועד זה לא הוצגה כל ראיה לכך.

9.1.8 עוד טענה הנתבעת בחקירתה הנגדית, שהדירה שנרכשה ברח"X הינה של הגב"מ וזו עדות הנתבעת בחקירתה הנגדית מיום 23.6.22, עמ" 50 :

"השופטת: ב-XX. הייתה דירה, מ" נקלעה לקשיים

כספיים. ואז הציע לה ש",

גב"ח": זאת אומרת הבנק,

השופטת: מה, רק דקה. הבנק רצה לקנות,

גב"ח": כן.

השופטת: ואז הציעה לך ש" שאת תנסי בהתמחרות, את

זו שתקנה את הדירה, נכון? ונתנה לך לצורך זה

כסף. כמה כסף היא נתנה לך?

גב"ח": 750 אלף.

השופטת: 750,000. ואת זכית בדירה, ורכשת את הדירה

הזאת.

גב"ח": תמורת 700,000, כן.

השופטת: נכון? ורכשת את הדירה הזאת. עכשיו, מפה,

כן? מפה בעצם מ" לא רצו את הדירה הזאת כי

הייתה גדולה, היא רצתה לרכוש דירה,

גב"ח": דירה יותר קטנה.

השופטת: קטנה.

1	גב"ח": היום היא חיה בדירה הזו של ה-35,
2	השופטת: ב-XX, היכן? באיזה מקום? באיזה מקום?
3	גב"ח": XX.
4	השופטת: ב-XX. עכשיו,
5	גב"ח": דירה של 35 מטר.
6	השופטת: עכשיו, איך היא נרכשה?
7	גב"ח": עם הכסף שקיבלנו מהדירה שמכרתי מ-XX.
8	השופטת: מכרת את הדירה ב-XX, הכנסת את זה לחשבון
9	שלך.
10	גב"ח": שלי, כן.
11	השופטת: יפה. ואת הדירה הזאת ב-XX שהיא רכשה, זה
12	נרשם על שמך?
13	גב"ח": כן.
14	השופטת: על שמך.
15	גב"ח": כן.
16	...
17	השופטת: עכשיו, הדירה הזאת ב-XX, זה נרשם על שמך.
18	עכשיו את אומרת, "אני החזרתי את הכסף
19	לש", את יכולה להציג לנו איך החזרת את
20	הכסף לש"?
21	גב"ח": אני לא זוכרת אם זה היה בצ"ק או בהעברה
22	בנקאית, באותו בנק היה לנו חשבון.
23	השופטת: אבל את חייבת להציג זה. את חייבת להציג את
24	זה.
25	גב"ח": אז אני יכול לבקש את המסמך.
26	השופטת: אז תוך חודש ימים,
27	גב"ח": אבל אם הייתם שואלים את מ" אז היה לה את
28	המסמכים.
29	השופטת: תוך חודש ימים. לא, זה לא מדובר כאן בשקל.
30	אז תוך חודש ימים את מציגה לנו איך את בעצם
31	החזרת את הכסף לש"?
32	גב"ח": כן, אין שום בעיה.
33	עו"ד הופמן: והיית צריכה, היה הסכם בינך לבין ש" על
34	הכסף הזה?
35	גב"ח": לא, לא. מילה של כבוד.
36	עו"ד הופמן: מילה של כבוד.
37	גב"ח": כן, ותאמיני לי יש.
38	עו"ד הופמן: וגם מילה של כבוד שזה רשום על שמך אבל היא
39	זאת שמממנת,

- 1 גב"ח": כי היה לה שתי דירות, היא לא רצתה.
- 2 עו"ד הופמן: לא, יפה. זאת אומרת,
- 3 השופטת: למי הייתה? למי הייתה שתי דירות?
- 4 גב"ח": לש" הייתה ב-XX,
- 5 ...
- 6 עו"ד הופמן: עד זאת שעשתה, היית איש קש כי ש" לא
- 7 רצתה על שמה.
- 8 גב"ח": לא, ש" קיבלה החזר מלא של מה שהיא
- 9 הוציאה מהבנק.
- 10 עו"ד הופמן: לא, אבל אם היא לקחה את ההלוואה את לא
- 11 חתמת על כלום, הרגע אמרת. היא לקחה את כל
- 12 הסיכון.
- 13 גב"ח": אבל היא נתנה לי הלוואה. מה אכפת לך בשביל
- 14 מה?
- 15 השופטת: אבל תראי, אני רוצה,
- 16 גב"ח": ואת ההלוואה הזאתי החזרתי.
- 17 עו"ד הופמן: לא, לא, לא.
- 18 השופטת: רק דקה. אבל תביני, כדי שהדירה הזאת תהיה
- 19 בעצם שלך, כן? כדי שהדירה הזאת, את באה
- 20 ואת אומרת "היא נתנה", את אומרת "אני
- 21 החזרתי לה את הכסף", אז כדי להראות שאת
- 22 רכשת אותה, תראי לנו אסמכתא. תציגי,
- 23 גב"ח": אין בעיה.
- 24 ...
- 25 השופטת: רגע, רגע, רק שנייה אחת. בואו נסכם שיהיה
- 26 ברור, וזה גם מוקלט, שגברתי יש לה חודש
- 27 ימים להציג איך גברתי החזירה את הכסף עבור
- 28 הדירה ורכשה את הדירה הזאת, בסדר?"
- 29 גב"ח": זאת אומרת מסמך של העברת הסכום הזה
- 30 לש". כן. אין בעיה, הוא קיים."
- 31
- 32 ובעמ" 49 שורות 31-34 ועמ" 50 שורות 1-2 העידה הנתבעת:
- 33
- 34 עו"ד הופמן: אז את העברת לש" 750 אלף שקל?
- 35 גב"ח": ברור, ברור.
- 36 עוד הופמן: את החזרת לה והדירה של מ" שלך?
- 37 גב"ח": הדירה של מ" תיאורטית, אני לא מתייחסת
- 38 לזה בכלל כלדירה.
- 39 עו"ד הופמן: ביום שמ" עוצמת את העיניים, היא שלך.

הגב"ח": מה פתאום? את לא מכירה זכויות של אנשים**שגרים".**

9.1.9 ביום 7.11.23 ביקשה ב"כ התובעת להציג ראיות חדשות, שהגיעו לידיה רק
סמוך להגשת הבקשה, שהינן מהותיות להכרעה בתביעה דנא ולשם כך
ביקשה להגיש תצהיר נוסף של הגב"מ" ושל עורכת הדין נ", אשר טיפלה
ברכישת הדירה עבור הגב"מ" וביהמ"ש נענה לבקשה

9.1.10 מהתצהיר הנוסף של הגב"מ" ועורכת הדין, אשר לא נסתרו בחקירתן
הנגדית בביהמ"ש, עלו הממצאים הבאים:

- הגב"מ" העידה, שהנתבעת הפעילה עליה לחצים לתת את תצהירה
הראשון בדבר מערכת היחסים שהייתה בין המנוחה לנתבעת, תוך ניצול
העובדה שהגב"מ" מתגוררת בדירה, הרשומה על שם הנתבעת.

- כן העידה הגב"מ" שלאחר שנחקרה על תצהירה בבית המשפט פנתה
אליה הנתבעת, ביום 20.11.2022, וביקשה את הסכמתה למכור את
הדירה ברחוב XX, בה מתגוררת הגב"מ" בטענה שהעובדה שרשומה על
שמה דירה יוצרת לה קושי לקבל סיוע מהלשכה לסיוע משפטי בתביעה
דנא והוסכם שכספי מכירת הדירה ברח" XX יופקדו בחשבון יעודי
ויהיו שייכים לגב"מ" והנתבעת נתנה לה כרטיס אשראי לביצוע פעולות
בחשבון.

- הגב"מ" העידה שלמרות ההסכמות משכה הנתבעת, ללא הסכמתה,
מעל מיליון ₪ מהחשבון בטענה, שהדירה הייתה בבעלות הנתבעת וכספי
המכירה שייכים לנתבעת.

- הגב"מ" אף העידה שהגישה תביעה כנגד התובעת בבימ"ש השלום בגין
התנהלותה הקלוקלת של הנתבעת.

9.1.11 ראיות חדשות אלו, שהובאו על ידי הגב"מ", אשר הנתבעת לא הצליחה
לסתור, מלמדות על חוסר אמינותה של הנתבעת, אשר בחקירתה הנגדית
בבימ"ש זה טענה שהדירה שרח" XX, הרשומה על שמה, שייכת לגב"מ"
וכלפי הגב"מ" טענה טענה הפוכה והיא שהדירה שייכת לה.

10. **הכרעה**

10.1 **סעיף 55 לחוק הירושה** מעניק לידוע בציבור זכויות השוות לבן זוג נשוי, כשההלכה
הינה שבתביעה נגד העיזבון נדרש נטל הוכחה מוגבר.

1	10.2	נטל ההוכחה לקיומם של יחסים של ידועים בציבור מוטל על הטוען אותה.
2		
3	10.3	על הטוען להיותו ידוע בציבור להוכיח שני יסודות מצטברים והם: יחסי אישות,
4		המושגות על חיבה, אהבה, נאמנות ושיתוף גורל, כבעל אישה וניהול בית משותף,
5		שפירושו מגורים משותפים, אכילה, שתייה, לינה, ניקיון, כביסה וקיום כלכלי
6		משותף, לא מטעמי נוחות בלבד, אלא פועל יוצא של חיים זוגיים אמיתיים שבהם כל
7		צד תורם ככל יכולתו לקיום התא המשותף. ראה ע"א 621/69 נסיס נ" יוסטר פ"ד
8		כד(1) 617.
9		
10	10.4	נפסק שאין די בקיומם של חיים משותפים באותו בית אלא יש להוכיח חיי אישות
11		שלא התקיימו רק כאפיזודה חולפת.
12		
13	10.5	עוד נפסק שהגדרת משק בית משותף נבחנת לפי ניהול חיים משותפים מתוך כוונה
14		לקיים מסגרת, הכוללת שיתוף כלכלי, קביעות ועזרה הדדית.
15		
16	10.6	כן נפסק שיש לבחון את אומד דעתם הסובייקטיבית של שני הצדדים ולא של צד
17		אחד בלבד וכי נדרשת גמירות דעת <u>משותפת</u> של שני הצדדים.
18		
19	10.7	כמו כן נפסק, שהקובע הוא כיצד ראו הצדדים עצמם את הקשר ביניהם ואין זה
20		משנה כיצד ראו אותם צדדי ג'.
21		
22	10.8	בנסיבות דנן, המדובר בקשר בין שתי נשים: הנתבעת והמנוחה, כשהנטל מלכתחילה
23		על פי סעי' 55 לחוק הירושה הינו נטל מוגבר, ובמקרה דנא חובה על הנתבעת להוכיח
24		שהתקיים ביניהן קשר אינטימי, כשל בעל ואישה ומשק בית משותף.
25		
26	10.9	במקרה דנא הוכח בבירור, שהקשר נוצר מצורך אישי של כל אחת מהן. המנוחה
27		שפחדה מאוד להתגורר לבד בשל מחלת הנפש ומחלת הריאות הקשה שסבלה ונוקקה
28		לאישה שתשהה עימה ותעזור לה והנתבעת שמכרה את דירתה, לאחר קשר ארוך
29		שהיה לה, ולא היה באפשרותה לרכוש דירה חליפית לעצמה, כשהמנוחה הציעה לה
30		מגורים ומימון שהייה בביתה.
31	10.10	העדים כולם העידו שהמנוחה הייתה "אישה של גברים" כשהוכח שכל קשריה
32		הקודמים היו קשרים עם גברים בלבד וכי עובר ליצירת הקשר עם הנתבעת הייתה
33		המנוחה בקשר ארוך, בן 7 שנים עם בן זוגה.
34		
35	10.11	הנתבעת הודתה בחקירתה הנגדית שהייתה לסבית רצתה לקיים קשר אינטימי
36		עם המנוחה אך לא העזה לעשות זאת עם המנוחה.
37		
38	10.12	העדה ס", שהייתה הפסיכולוגית שטפלה במנוחה העידה מדברים שספרה לה
39		המנוחה, לאחר מתן הסכמה להסרת החיסיון, שבין השתיים לא התקיימו יחסים
40		אינטימיים למרות שהנתבעת בהיותה לסבית ניסתה לשכנע את המנוחה לנסות, אך

לאחר מספר ניסיונות שכשלו, לא התקיימה כל מערכת יחסים אינטימית ביניהן. וזו
עדותה של ס' בפרוטוקול מיום 26.3.23 :

"גב' ס': אני שוללת קשר רומנטי.
עו"ד תייר: תודה רבה.
הגב' ס': רגע, היה ניסיון.
עו"ד תייר: רגע תני לי בבקשה לשאול את השאלות או-קיי? את כותבת
בסעיף 17 לתצהירך בין ח' והמנוחה לא היה קשר על רקע
רומנטי לסבי.

זה מה שאת אומרת נכון?
הגב' ס': כן. ואני ממשיכה,
...
הגב' ס': ... ש' סיפרה לי שבתחילת הקשר היא פנתה לבקש
מישהי שגם תעזור לה וגם היא רצתה שזו תהיה מישהי
שהיא לא זרה, שזה ישראלית בחורה שהיא תוכל לדבר
איתה וכו'".

...
"ש' אמרה לי שח' רצתה שיהיו ביניהם יחסים
רומנטיים. ש' ניסתה. אני לא יודעת אם זה היה 4 ימים או
10 ימים אבל זה היה קצר מאוד. ש' לא לסבית". (ראה עמ'
110 שורות 7-9).

...
"ש' לא לסבית היא לא רוצה גם גברים וגם נשים. ש'
מאוד אהבה גברים מאוד. היא אישה חושנית תאבת חיים
אוהבת סקס והיה לה אבל לא עם נשים. לא ח' ולא אף אחת.
ח' היה ניסיון שכשל מבחינתה זה הכל". (עמ' 109 שורות
15-20).

10.13 גם העדה ג' ציינה מפורשות:

"מה שאני יודעת ומה שראיתי ומה ששמעתי, לא הייתה שם
מערכת יחסים של אהבה" (ראה עמ' 137 שורות 1-2).

10.14 כן הוכח שבתחילה התגוררה הנתבעת בבית המנוחה ברח' XX, בה היה רק חדר
שינה אחד ועל כן הוצרכה הנתבעת לישון באותו חדר שינה, אך היה זה לתקופה
מוגבלת בלבד.

- 10.15 הוכח שלאחר מכן עברה המנוחה לדירה שכורה ב-XX ואחר כך לדירה שכורה ברחוב XX, כשבשתי הדירות היו שני חדרי שינה נפרדים, כשהמנוחה התגוררה בחדר אחד והנתבעת בחדר שני וכך גם היה בדירה שרכשה המנוחה ב-XX.
- 10.16 מגורי המנוחה והנתבעת בשני חדרי שינה נפרדים רק מחזק את הטענה שלא היו בין השתיים כל יחסים אינטימיים.
- 10.17 גם טענתה של הנתבעת, בבית הדין לעבודה, שהכנסותיה שימשו למשק הבית המשותף הופרכה לגמרי, בחקירתה הנגדית בבית משפט זה, והוכח שהנתבעת לא תרמה ולו שקל מכספה לצורכי משק הבית המשותף ולכל אחת היה חשבון בנק נפרד, כשהשתיים שמרו על הפרדה רכושית מוחלטת.
- 10.18 זאת ועוד, הנתבעת הודתה שלא הסכימה לממן ולו זמנית את טיפולי הפיזיותרפיה של המנוחה ופנתה מיד לתובעת שתממן את הטיפולים, וכשנשאלה הנתבעת, בחקירתה הנגדית, מדוע נהגה כך, השיבה **"למה לממן מישו מיליונר"**, ראה עמוד 24 שורות 19-21.
- 10.19 הנתבעת גם הודתה שלא הסכימה לממן מכספה את שכרה של עוה"ד, שנלקחה על ידה על מנת שימונה אפוטרופוס למנוחה ופנתה שוב לתובעת, כשהינה משיבה בחקירתה: **"אבל למה? יש לה אחות"**, ראה עמ' 57 שורות 7-34.
- 10.20 כן הודתה הנתבעת שלא לקחה כל חלק במעגל הקשרים שהיה למנוחה עם חברותיה וכי לא היו להן חיי חברה משותפים.
- 10.21 העדה גב' ו' העידה בעמ' 102, שורות 14-15:
- "נפגשנו בבתי קפה ותמיד לבד אף פעם לא עם המטפלת" (כך כונתה הנתבעת על ידי העדה).**
- 10.22 כן העידה הגב' ו', שהתובעת הסיעה את המנוחה למפגשים וחזרה ודאגה להובלת מחולל החמצן הצמוד למנוחה, אך לא לקחה חלק במפגשים.
- 10.23 ואכן הנתבעת הודתה שרק הביאה והחזירה את המנוחה לפגישה עם חברותיה ולבדיקות אך לא נכנסה פנימה. **"אני לקחתי אותה לשם, אני החזרתי אותה משם, מה היה בפנים לא התערבתי"**.
- 10.24 זאת ועוד, הנתבעת הודתה שהמנוחה לא אמרה לאיש שהיא והנתבעת ידועות בציבור.

10.25 הנתבעת הודתה בכך שבכל פעם שעלה הצורך לקבל החלטה בעניינה של המנוחה, היא פנתה לתובעת, כשהיה ברור לנתבעת שאין לה כל מעמד בקבלת כל החלטה, הנוגעת למנוחה.

10.26 זאת ועוד, חברותיה של המנוחה העידו, שהיות והמנוחה הייתה אדם פתוח וליבראלי אם אכן היו למנוחה קשרים זוגיים כבעל ואשה עם הנתבעת הייתה המנוחה משתפת אותן. ראה עדותה של הגב' ב" בעמ" 142 :

"ש" הייתה אדם ליבראלי. קשה לי להאמין שהייתה מסתירה. לא היה בזה כל פסול ביחסים, היא לא התייחסה. יש לה גם חברים להטביים ועל פי עדותן ומה שאני ראיתי בבית לא היו שום סימני חיבה ביניהן".

10.27 עדות זהה העידה גם חברתה הקרובה של המנוחה הגב' ג", שהעידה בעמ" 136, שורות 25-30 :

"עכשיו תבין, יש לי בן הומוסקסואל ודיברנו על הדברים האלה. היא יכלה לומר לי. היא ידעה גם קרה את הספרים שלי. היא ידעה בדיוק את דעתי, היא לא הייתה צריכה להסתיר ממני אם זה ככה... אני עצמי משוכנעת שהיא לא הסתירה".

10.28 הפיזיותרפיסטית של המנוחה העידה דברים זהים ואף התובעת העידה שהנכד המאומץ שלה הוא בן לשתי אימהות ומשכך המנוחה יכלה לספר לה אם אכן התקיימה מערכת יחסים שכזו, אך לפי דברי המנוחה הן לא התנהלו כבנות זוג ידועות בציבור אלא התקיימה ביניהן מערכת יחסים אשר התבססה על אינטרסים משותפים.

10.29 הפסיכולוגית ס" והגב' ת", חברתה הטובה של המנוחה, העידו שתיהן שהמנוחה לא הייתה מרוצה מהיחס שהעניקה לה הנתבעת, אך בשל מצבה הנפשי פחדה להחליף אותה. ראה עדותה של הגב' ת" :

"שאלתי את ש" מדוע אינה לוקחת מטפלת זרה ולמה היא צריכה להשאיר את ח" אם היא מפעילה עליה מכבש לחצים, ואם היא מרגישה פגועה מכך שח" לא מקבלת את מצבה הנפשי. ש" אמרה לי שהיא לא מסוגלת לקחת מטפלת זרה. זה הביך אותה מאוד. היא הייתה ממש מבוועתת מהרעיון היא לא הרגישה נוח עם זה שאנשים יראו אותה מסתובבת עם מטפלת זרה וחשבה שהדימוי שלה בעיני אנשים ייפגע... בגידת הגוף שלה ערערה אותה מאוד, והיא לא הסכימה להראות בחולשתה".

10.30 כן העידה הגב' ת" בעמ" 128, שורות 4-6 :

"היו לנו שיחות עם הרבה בכי ועם הרבה לחץ ואני גם הצעתי לה
אמרתי לה תעזבי את זה. גם לאמא שלי יש מטפלת שמהגרת
עבודה זה יהיה מסודר אין לחץ הכל ברור למה את צריכה לחיות
בתחושה שכל הזמן מישוהו רוצה ממך משהו שאת לא יודעת אם
את רוצה לתת אותו".

10.31 הנתבעת ניסתה לבסס את טענתה שהייתה ידועה בציבור של המנוחה על הסכם
הממון שנחתם בין המנוחה לבינה בשנת 2013 ובתצהיר עליו חתמה התובעת
בארה"ב, ב-7.10.20, לצורך מינוי דחוף של הנתבעת כאפוטרופוס למנוחה.

10.32 בהסכם הממון שנחתם בשנת 2013, אשר הנתבעת העידה שנקלח מהאינטרנט נכתב:
"הואיל והן מבקשות לחיות ביחד כבנות זוג תחת קורת גג אחת ולנהל משק בית
משותף ביניהם".

10.33 בהסכם נכתב בנות זוג ולא נכתב ידועות בציבור כשההלכה הינה שמגורים משותפים
תחת אותה קורת גג אינם מספיקים.

10.34 כן נכתב בהסכם הממון "ולנהל משק בית משותף" כשהוכח כדבעי שבפועל לא נוהל

10.35 נוסח הסעיף אכן מתיישב עם עדות הנתבעת שההסכם נלקח מהאינטרנט ועיקרו היה
לקבוע הפרדה רכושית מוחלטת.

10.36 כן העידה התובעת ועדותה הייתה אמינה ומשכנעת, ששעה שהמנוחה נלקחה לויצו
אחרי אשפוזה בבית חולים איכילוב, נוצר צורך דחוף למנות למנוחה אפוטרופוס
כשבאת כוחה של הנתבעת הבהירה לתובעת שאין אפשרות למנות את התובעת
כאפוטרופוס היות והיא מתגוררת בחו"ל וכי הדרך היחידה הינה למנות את הנתבעת
וכי יש לנסח את התצהיר באופן שישכנע את ביהמ"ש למנות את הנתבעת
כאפוטרופוס.

10.37 כל שנכתב בתצהיר עליו חתמה התובעת "ח" הינה בת הזוג של ש" מזה 15 שנים
ומתגוררת בדירה אשר בבעלותה". אם אכן היו המנוחה והנתבעת ידועות בציבור
עובדה מהותית זו וודאי הייתה מצוינת בתצהיר ולא בכדי לא נכתב בתצהיר שהינן
ידועות בציבור.

10.38 יצוין שוב שבעוד שעדות התובעת והעדויות מטעמה היו אמינות ומשכנעות עדותה של
הנתבעת הייתה מתחמקת, מתלהמת ומלאת סתירות, שלא הותירה כל רושם של
אמינות בנקודות המהותיות ביותר. אמינותה של הנתבעת התערערה לגמרי לאחר
הבאת הראיות החדשות עליהן העידה הגב"מ" באשר לדירה שרכשה המנוחה בחייה
עבור הגב"מ" והתנהלות הנתבעת כלפי הגב"מ".

10.39 בנסיבות דנן לא עלה בידי הנתבעת להוכיח את קיומן של שתי הדרישות ההכרחיות הנדרשות מכח סעי' 55 [לחוק הירושה](#) על מנת לזכות בזכויות שוות לאלה של בן זוג נשוי והן "איש ואשה החיים חיי-משפחה במשק-בית משותף", דהיינו קיום חיי אישות, שלא התקיימו כאפיזודה חולפת וניהול משק בית משותף, שלא מטעמי נוחות בלבד.

10.40 בנסיבות דנן הוכח שהקשר שהיה בין המנוחה לנתבעת היה לצורכי נוחות ולתועלת שני הצדדים, כשקשר זה לא כלל חיי אישות, כשל בעל ואישה, ולא התקיים כלל ניהול משק בית משותף.

10.41 הנתבעת לא עמדה בנטל ההוכחה, המוטל עליה, שעה שעסקין בנטל הוכחה מוגבר, הנדרש על פי סעי' 55 [לחוק הירושה](#), על מנת שיהא בכוחו להתגבר על יורשים מכח קשר דם.

10.43 לסיום יש לציין שקביעת ביה"ד לעבודה באשר לקיומו של קשר זוגי לצורך תשלום קצבת תלויים כפי שקבע בביה"ד לעבודה אינה יוצרת השתק או מעשה בית דין לעניין קביעת סטטוס של "ידוע בציבור" על ידי בימ"ש לענייני משפחה, לצורך מילוי אחר סעי' 55 [לחוק הירושה](#). וזאת מן הטעם שהמונח בן זוג וידוע בציבור משתנה בהתאם להקשר המשפטי ואין לגזור ממנו השלכות מעבר למטרה שלשמה שימש. ראה [ע"א 2000/97 לינדורן נ" קרנית – קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים](#), פ"ד נה(1) 12, 20, 35 ו-41 שם נקבע:

"הפסיקה בישראל ראתה בידועים בציבור מצב עובדתי המוכר לצרכים אלה ואחרים (בין ביחסים בינם לבין עצמם, כגון שיתוף נכסים, ובין ביחסים בינם לבין זולתם). הפסיקה לא הכירה ביחס של הידועים בציבור כיחס היוצר מעמד (סטטוס) של ידועים בציבור.

...

עמדתנו הינה כי הדיבור "בן זוג" בפקודה מצביע על מצב עובדתי של תלות ולא על סטטוס משפטי. כמובן, בהקשרים אחרים עשוי להינתן לביטוי "בן-זוג" מובן אחר. כל חוק צריך להיבדק לגופו; כל ביטוי צריך להיבחן בהקשרו; כל מונח צריך להיקבע על-פי תכליתו".

11. סיכום

11.1 לאור האמור לעיל התנגדות הנתבעת נדחת וניתן צו ירושה על פי דין על פיו התובעת, שהינה אחות המנוחה, הינה היורשת על פי דין של מלוא עזבון המנוחה.

1	11.2	יוגש צו ירושה על פי דין לחתימת ביהמ"ש תוך 7 ימים.
2		
3	11.3	אני מחייבת את הנתבעת בהוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין לתובעת בסך של
4		50,000 ₪.
5		
6	11.4	פסק הדין יישלח לצדדים והתיק ייסגר.
7		
8		ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ו, 05 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
9		
10		אסתר זייטניצקי רקובר
11		
12		
13		
14		